

‘Welgelukzalig’, wat een mooi woord!

Dit is een woord dat tegenwoordig niet meer zo vaak gehoord wordt. Ik vind het wel prachtig: WEL + GELUK + ZALIG. Die drie woorden hebben alle drie iets veelbelovends in zich. Als het ‘Wel’ met je gaat, is dat niet verkeerd. Als je ‘Gelukkig’ bent, ook prima, wie wil dat nou niet? En als je dan ook nog ‘Zalig’ bent, is de cirkel rond.

In het zuiden des lands wensen ze elkaar een ‘Zalig’ paasfeest. In de latere vertalingen zoals NBG en HSV staat er dan ‘Welzalig’, maar in de Statenvertaling van de Bijbel kom ik ‘welgelukzalig’ nog wel een paar keer tegen.

De eerste keer in Deuteronomium 33, vers 29: “Welgelukzalig bent U Israël. Wie is zoals u? Gij zijt een volk verlost door de HEERE, het schild uwer hulpe en die een zwaard is uwer hoogheid ...”

De spellingcontrole weet met dit soort woorden geen raad, maar ik wel!

En in 1 Koningen 10:8 zegt de koningin van Sjeba: “Welgelukzalig zijn uwe mannen, welgelukzalig deze uwe knechten, die gedurig voor uw aangezicht staan, die uw wijsheid horen” (idem in 2 Kron. 9:7).

En dan natuurlijk in Psalm 1, vers 1: “Welgelukzalig is de man die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op de weg der zondaren,

noch zit in het gestoelte der spotters.”

Psalm 2, vers 12: “Welgelukzalig zijn allen die op Hem betrouwen.” Allemaal schitterend mooi en vertrouwd. Geen turbotaal, dit stijgt er ver bovenuit.

Als ik erover nadenk moet ik tot de conclusie komen dat dit woord perfect op ons van toepassing is. Ik heb het nu over gelovigen die deel uit maken van het Lichaam van Christus. Hemelburgers die getrokken zijn uit de macht der duisternis. Die overgeplaatst zijn in het Koninkrijk in de Zoon van Zijn liefde.

En dan kan het gebeuren dat we moeilijke, aardse omstandigheden tegenkomen of ziekte. Dan toch blijft dit ‘welgelukzalige’ toch gewoon waar. Geen enkel mensenleven glijdt zonder moeite voorbij, maar als je een gelovige bent, is er altijd een schitterend hemels perspectief die ons toelacht. Dan kun je in je vuistje lachen,

omdat de wereld om ons heen
hieraan voorbijgaat. En als dan ons
lichaam mankementen gaat vertonen
en het simpele pijnlijk wordt, dan
blijft toch van kracht dat we
hemelburgers zijn.

Ben je boven de zeventig dan maak
je steeds meer begrafenissen mee en
je komt steeds verder naar voren te
lopen in de stoet naar het graf. Dan
besef je eens te meer hoe kwetsbaar
en eindig ons aardse bestaan is.

Daarom: 'vasthouden wat de Heere
God belooft'. Hij werkt met Zijn
Geest in ons (Fil. 2:12) en we
moeten Hem daarin vooral niet voor

de voeten lopen. Dan gaat het ons
geestelijk 'Wel' en kunnen we
geestelijk 'Gelukkig' zijn, met een
zekere 'Zalige' hoop voor wat nog
komt.

Laat Hem besturen, waken.
't Is wijsheid wat Hij doet.
Zo zal Hij alles maken,
dat g' u verwond'ren moet.

*Mede namens de Broederraad wens
ik u gezegende Kerstdagen, een heel
gezellig oud en nieuw, en veel heil
en zegen in het 2025!*

